

Οδική (Αν)ασφάλεια

Η απίδεια και η διαφθορά είναι από τα πιο επικίνδυνα συμπτώματα μιας κοινωνίας. Και ο μέσος Έλληνας είναι προκλητικά απαθής και αδιάφορος απέναντι στα τροχαία ατυχήματα και τις συνέπειές τους. Πολύ απλά διότι θεωρεί ότι το πρόβλημα αφορά άλλους του άλλους εκτός από τον ίδιο. Όταν διαπιστώσει ότι το πρόβλημα είναι πολύ κοντά του, συνήθως είναι πολύ αργά: έχει ήδη γίνει κάποιο τροχαίο ατύχημα με θύμα τον ίδιο ή κάποιο οικείο του, κάποιο τροχαίο που θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί.

Οι αριθμοί είναι αμείλικτοι. Στη χώρα μας συνεδρίασαν το 2002 16.850 τροχαία ατυχήματα με πάνω από 1.654 θύματα, στα οποία 1.654 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους, περίπου 4.300 κατελήθαν βαριά τραυματίες (για να περάσουν το υπόλοιπο της ζωής τους σε κάποιο αναπηρικό καροτσάκι ή με κάποια πολύ σοβαρή επιπλοκή στην υγεία τους) και περίπου 21.000 ελαφρά τραυματίες.

Ίδιος κατά τις μεγάλες εφόδους του Πάσχα, των Χριστουγέννων, του Δεκαπενταύρουτου φαίνεται οι Έλληνες να αφηνιάζουν στους θρόνους.

Κι όμως, με συντομιμένα μέτρα διαχείρισης του προβλήματος μπορούμε να μειώσουμε τόσο ο αριθμός τροχαίων ατυχημάτων όσο και οι συνέπειές τους (νεκροί, τραυματίες). Κλειδί για

την αντιμετώπιση του προβλήματος αποτελούν δύο καταστάσεις:

- Πρώτα η ευαισθητοποίηση του κάθε οδηγού, ώστε να ευαισθητοποιήσει τον κίνδυνο και να αλλάξει την οδήγική του συμπεριφορά. Τα τροχαία θα ήταν πολύ λιγότερα, αν όλοι χρησιμοποίησαν ζώνες ασφαλείας (ή κράνος), αν δεν ανέπνευσαν υπερβολική ταχύτητα, αν δεν παρβύλιζαν το κόκκινο του σηματοδότη, αν δεν κινούνταν στο αντίθετο ρεύμα, αν κατανάλωναν λιγότερο αλκοόλ, αν οδηγούσαν με περισσότερη κατάρτιση, υπομονή και ανοχή.

- Τυπολόγηση αυξημένα αστυνόμευση, ώστε να παράγεται διαρκώς ο φόβος ότι η οποια παράβαση θα εντοπιστεί και θα έχει κυρώσεις τόσο χρηματικές (πρόστιμο) όσο και διοικητικές (απώλιση του δικαιώματος οδήγησης). Η κάπως αυξημένη αστυνόμευση στο οδικό δικτύο της χώρας τα τελευταία χρόνια οδήγησε σε μείωση του αριθμού των τροχαίων ατυχημάτων μεταξύ 1998-2002 κατά 24%.

Η βαθιάδωρος γραφειοκρατική οργάνωση της χώρας είναι εξοφλητική και στα τροχαία. Επιπλέκονται τρία υπουργεία (Αιρήσιας Τάξης, Μεταφορών, Δημόσιων Έργων) και η έλλειψη συντονισμού και οργάνωσης είναι προφανής.

Το θέμα είναι τόσο σοβαρό, ώστε θα πρέπει να αλλάξει την αντιμετώπιση του ο ίδιος ο πρωθυπουργός (όπως έχει ήδη

πράξει ο Γάλλος πρόεδρος που έθεσε την οδική ασφάλεια ως μια από τις τρεις βασικές προτεραιότητες της χώρας του). Να σπινάει Επιτροπή Οδικής Ασφάλειας υπό την εποπτεία του, απολεούμενη από τους συναρμόδιους υπουργούς, η οποία θα συσχετεί ανά τακτά διαστήματα. Ορισμένα από τα μέτρα μέτρα που πρέπει να ληφθούν είναι:

- υποχώρωση όλων των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών να μεταδίδουν περιοδικά, και ιδίως πριν από τις μεγάλες εφόδους, ειδικά μηνύματα που θα εκαισθητοποιούν τους πολίτες,
- συστηματική και συνεχής αστυνόμευση τόσο με κινητοποίηση της τροχαίας όσο και με ραγιάρι,
- εμπέδωση των οδηγών αξιολογώντας τις τεχνικές της πληροφοτικής για τις συνθήκες κυκλοφορίας και τους κινδύνους,
- ευρωποίηση του ποιντ δίναρι, ώστε να λώβονται ο οδηγός τον κίνδυνο να στερηθεί το δικαίωμα οδήγησης να συνεπείβει.

Η ανθρώπινη ζωή είναι πολύ σημαντική, για να χάνεται από αεροσυνη στους θρόνους. Θα καταλάβει ο καθένας μας ότι ο κίνδυνος είναι μπροστά μας: Θα νιώσουμε τη σκιά του θανάτου ή του σοβαρού τραυματισμού δίπλα μας. Στο ζήτημα των τροχαίων απαλείφεται από την πολιτεία θέρραπεια σοκ. Δεν πάει άλλο.

Υπόφει ο
ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΡΟΦΥΛΑΜΙΔΗΣ
συντηρητής κέληντης ΔΠΘ

